

Val mij niet lastig

"En hij zou van binnen uit antwoorden en zeggen: Val mij niet lastig, de deur is al gesloten en mijn kinderen zijn met mij naar bed, ik kan niet opstaan om het je te geven" (Luk. 11:7).

God kent mijn gedachten

De Heere doorgrondt, en kent mij; Hij verstaat van verre mijn gedachten. Met al mijn wegen is Hij vertrouwd (Psalm 139). De Samaritaanse vrouw zei tot haar stadsgenoten: "Komt, ziet een Mens die mij alles heeft gezegd wat ik heb gedaan. Is Deze niet de Christus?" (Joh. 4:29). Deze zondige vrouw merkte dat de Man die zij ontmoet had bij de bron van Jakob, de diepste verborgenheden van haar leven en haar hart kende. Hieruit trok zij de conclusie dat Hij de lang verwachte Messias moest zijn. En dit oordeel was juist. Alleen de Heere kent de gedachten van de mensen (Ps. 94:11). Alleen God kent de schuilhoeken van mijn hart.

Het Woord van God is levend en krachtig

Een bijzonder kenmerk van het Woord van God is, dat het mij laat zien wat er in mijn hart leeft, dat het zelfs de meest verborgen drijfveren van mijn gedachten aantoont. Voor een gelovige is dit het bewijs dat dit woord het Woord van God is. Zo kunnen wij ook zeggen: "Komt, ziet een Boek dat mij alles gezegd heeft wat ik gedaan heb. Is dit niet het Woord van God?" Geen ander boek, geschreven door mensen, kan laten zien wat er leeft in het hart van de mens; dat kan alleen het Boek van God.

De Bijbel laat de mens op een volkomen en volmaakte manier zien wat zijn natuur is, wat zijn gedachten, zijn gevoelens, zijn begeerten en zijn genegenheden zijn. "Want het woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot verdeling van ziel en geest, zowel van gewrichten als van merg, en oordeelt de gedachten en overleggingen van het hart. En geen schepsel is voor Hem onzichtbaar, maar alle dingen zijn naakt en geopend voor de ogen van Hem met Wie wij te doen hebben" (Hebr. 4:12,13).

Val mij niet lastig

Niet alleen het Woord in zijn totaliteit gezien oordeelt mijn gedachten en de overleggingen van mijn hart, maar ook door een enkele tekst, door enkele woorden kan het Woord me laten zien wat er in mijn hart leeft. Neem bijvoorbeeld de woorden die boven dit artikel staan: "Val mij niet lastig". Door deze vier woorden zie ik iets van het egoïsme van mijn eigen hart. Het Woord is als een spiegel waarin ik zie wie ik ben.

Ongelegen

Ik houd er niet van om lastig gevallen te worden als ik me teruggetrokken heb in de besloten sfeer van mijn persoonlijke gemak of huiselijke genoegens. Als ik de gordijnen heb dichtgedaan, de verwarming hoger heb gedraaid, een boek heb gepakt of me op een andere manier wil ontspannen, dan is het hoogst onaangenaam als er van buiten iemand om hulp komt vragen. Dan ben ik geneigd net zo te reageren als de man in deze gelijkenis. Dan ben

ik geneigd te zeggen: "O, nee, wat ongelegen dat hij langs komt, juist nu"! Ik ben geneigd te zeggen: "Ik kan niet opstaan", zelfs niet als ik als "vriend" wordt aangesproken. Waarom kon de man in de gelijkenis niet opstaan? Omdat de deur al gesloten was en zijn kinderen met hem in bed waren. Dat is wel een heel egoïstisch motief om niet op te staan en zijn vriend te helpen!

Gekomen om te dienen

De Bijbel laat niet alleen zien wie ik van nature ben, maar ook wie de Heere Jezus is. Hoe totaal anders was Hij tijdens Zijn leven hier op aarde. Zijn deur was nooit gesloten. Hij antwoordde nooit "van binnen uit", zoals de man in onze gelijkenis. Hij had altijd een antwoord voor wie tot Hem kwam. Hij had vaak geen tijd om brood te eten of rust te nemen, zo was Hij bezig met de nood van de mensen. Hij kon zeggen: "Ik heb vergeten Mijn brood te eten" (Ps. 102:5). Hij klaagde nooit over het onophoudelijke opdringen van mensen die in nood waren. Hij hield geen lijstje bij van alles wat Hij moest doen. "Hij is het land doorgegaan, terwijl Hij goeddeed en allen gezond maakte die door de duivel waren overweldigd (Hand. 10:38). Hij zei tegen Zijn discipelen: "Mijn voedsel is dat Ik de wil doe van Hem die Mij heeft gezonden en Zijn werk volbreng" (Joh. 4:34).

Komt tot Mij

Naar Hem kwam de arme en de behoeftige, de zwaarbeladene en de gebrokene van hart, de verschoppeling en de ongelukkige stakker, de dakloze en de vreemdeling, de weduwe en de wees, de zieke en de eenzame. Al deze mensen mochten bij Hem komen! Zij mochten zeker weten dat er in Hem een bron was die altijd overvloedige, die altijd een rijke stroom van werkelijk medegevoel om Zich heen verspreidde. De deur van Zijn hart stond altijd wijd open. Hij zei: "Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast bent" (Matth. 11:28). Hij zei nooit tegen iemand die hulp nodig had of bedroefd was: "Ik kan niet opstaan om het je te geven" Hij was altijd bereid op te staan voor ieder die in zijn nood tot Hem kwam. Hij was altijd bereid om te geven.

Jezus Christus is gisteren en heden Dezelfde

Zo was de Heer Jezus toen Hij hier beneden was. Hij is nog steeds Dezelfde, Hij Wiens heerlijkheid de hemelen vervult. Zijn deur staat, bij wijze van spreken, nog altijd open, voor Gods kinderen die Zijn hulp nodig hebben en voor de berouwvolle zondaar.

Elke zondaar, hoe diep gezonken, hoe schuldig ook, is welkom. "Al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, als zij worden afgewassen in Zijn bloed". Elke zondaar kan vergeving en vrede krijgen, leven en gerechtigheid, de hemel en eeuwige heerlijkheid. Dit alles kan hij krijgen als vrije gift van Zijn genade. Elke zondaar die deze genade heeft ervaren en nu op weg is naar de eeuwige heerlijkheid, bezit al de liefde van Zijn hart en de kracht van Zijn schouder.

Een laatste woord

Tenslotte nog een woord van aansporing voor elke christen die dit leest. Bedenk dat Christus uw leven is en dat het christen-zijn inhoudt dat u in uw dagelijkse wandel Christus vertoont. Christen-zijn is niet een aantal waarheden die we moeten verdedigen of een aantal voorschriften die we moeten opvolgen. Het houdt veel meer in dan dit. Het kan worden uitgedrukt met de woorden: "Want te leven is voor mij Christus (Fil. 1:21). Dit is Christen-zijn!

Dat we de kracht van deze woorden mogen kennen en in ons leven openbaren. Dat we ons meer met Hem mogen bezighouden Die ons leven is. Dan zullen wij de deur van ons hart wijd open houden voor het leed, de ellende, de nood en de smart van de mensen om ons heen. Dan zullen we bereid zijn "op te staan en te geven", als we met de nood van de ander geconfronteerd worden. Dan zullen we "drie broden" kunnen geven; dan zullen we een blijk van liefde kunnen geven, een vriendelijk woord, een luisterend oor, een traan van medegevoel. Dan zullen we vurige voorbed kunnen doen. Dan zullen we niet terecht komen in een toestand van gemakzucht en zelfzucht en "van binnen uit" antwoorden: "Val mij niet lastig". Dan volgen we het voorbeeld van de Heere Jezus.

"Want u kent de genade van onze Heer Jezus Christus, dat Hij, terwijl Hij rijk was, ter wille van u arm is geworden, opdat u door Zijn armoede rijk zou worden" (2Kor. 8:9).

C.H. Mackintosh